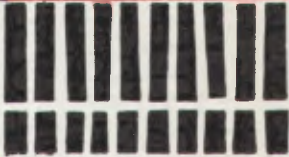

ARTIKLER

9

**PERSONLIGE INNTEKTSSKATTER
I SJU VEST-EUROPEISKE LAND**

Av Hallvard Borgenvik

**PERSONAL INCOME TAXES IN
SEVEN COUNTRIES IN WESTERN EUROPE**

OSLO 1964

STATISTISK SENTRALBYRÅ

PERSONLIGE INNTEKTSSKATTER I SJU VEST-EUROPEISKE LAND

Av Hallvard Borgenvik

PERSONAL INCOME TAXES IN SEVEN COUNTRIES IN WESTERN EUROPE

Innhold

I. Innledning	3
II. Inntektsbegrep	3
III. Gradering av skattleggingen etter inntekt og forsørgelsesbyrde	5
IV. Konklusjoner	9
Sammendrag på engelsk.	11

Tabeller

1. Inntektsskatter i norske kroner på ulike nettoinntekter	12
2. Inntektsskatter i prosent av nettoinntekten.....	13
3. Inntektsskatter i Danmark, Norge og Sverige. Ektefeller med to barn ..	14
4. Marginalskatter	15
5. Inntektsgrenser for 50 prosent marginalskatt og maksimal marginalskatt	15
6. Skatt av inntekter som utgjør bestemte forholdstall av nasjonalprodukt pr. innbygger. Ektefeller med to barn.....	16
7. Inntektsskattytere fordelt etter marginalskatteprosent i Danmark, Norge og Sverige	16

Forord

Denne artikkelen, som er utarbeidd ved Skatteforskningskontoret, gir en kort oversikt over den personlige inntektsskattlegging i sju vest-europeiske land. Den aktuelle bakgrunn har vært «Progresjonsutvalgets» behov for internasjonale sammenlikninger.

Statistisk Sentralbyrå, Oslo, 11. juni 1964.

Petter Jakob Bjerve

I. Innledning

I alle vest-europeiske land skrives det ut skatter på grunnlag av inntekten. I denne korte oversikten tar en sikte på å sammenlikne systemene i Danmark, Frankrike, Nederland, Storbritannia, Sverige og Vest-Tyskland. Det er lagt særlig vekt på å illustrere hvordan skattene er gradert etter inntekt og forsørgelsesbyrde. De beregningsmessige resultater finnes i bilagstabellene 1 til 7.

Oversikten omfatter bare skatter som blir utliknet på grunnlag av nettoinntekten. Inntektsskattene er i alle landene bare ledd i større systemer av direkte skatter, stønader, avgifter og subsidier. Det må være klart at internasjonale sammenlikninger som bare omfatter deler av de samlede skattesystemer, har begrenset verdi. Den avgrensning som er foretatt, er dessuten preget av at en mangler opplysninger om skatteordninger som det kunne vært spesielt ønskelig å ha tatt med i beregningene. Oversikten omfatter eksempelvis trygdeavgifter når disse inngår i inntektsskattesystemet, men ikke trygdepremier som betales av arbeidere eller arbeidsgivere eller andre skatter som blir utskrevet på grunnlag av lønnsutbetalingene i bedriftene.

Det er nødvendig å basere slike internasjonale skattesammenlikninger på bestemte forutsetninger. Disse kan ofte ha stor betydning for resultatene. I de to følgende avsnitt vil forutsetningene bli gjennomgått. En skal dessuten gi en del opplysninger om systemene i de enkelte land. I avsnitt IV kommenteres resultatene.

II. Inntektsbegrep

Det nettoinntektsbegrep som nyttes ved skattelikningen, er i alle land definert i lover og ved administrative vedtak. Administrativ lovfortolkning, praksis og effektivitet vil også ha betydning for inntektsansettelsen. Lovgivningen bygger på visse hovedprinsipper som er felles for de land denne oversikten omfatter, men en kan finne store variasjoner i detaljbestemmelsene. De inntektsartene som beløpsmessig betyr mest, er skattepliktige i alle land, men det finnes likevel viktige ulikheter ved likningen av visse inntektsarter, bl. a. utbetalinger fra offentlige trygdeordninger, gevinster, utbytte av aksjer og renter. Skattyterne vil normalt ha krav på fradrag i bruttoinntekten for utgifter til inntekts ervervelse. Disse reglene er stort sett felles, bortsett fra en del viktige regler ved fastsettingen av næringsinntekt. I de fleste land kan lønsmottakerne velge mellom et minstefradrag eller fradrag for faktiske utgifter. Tabellen på neste side gir en summarisk oversikt over minstefradragene.

Land	Minstefradrag
Danmark	10 prosent av lønnsinntekten, men maksimum 400 D. kr.
Frankrike	10 prosent av lønnsinntekten etter at visse sosiale fradrag er trukket fra.
Nederland	100 gylden.
Norge	8 prosent av lønnsinntekten. Maksimum 1500 kr., minimum 500 kr.
Storbritannia	Se omtalen i neste avsnitt.
Sverige	100 S. kr.
Vest-Tyskland	564 D. M. som skal dekke utgifter i tilknytning til inntektsskapingen og 636 D. M. som skal dekke visse sosiale utgifter.

Foruten de utgifter som har tilknytning til inntektsskapingen, får skattyterne fradrag for visse andre utgifter ut fra sosialpolitiske vurderinger. Dette gjelder eksempelvis trygdepremier, livsforsikringspremier, gaver til visse formål og renter av personlig gjeld. Utformingen av disse reglene varierer ganske sterkt fra land til land.

Det foreligger ikke statistikk som kan nyttes til å beregne hva ulikheter mellom landene i inntektsansettelsen betyr for skattleggingen. Det er imidlertid klart at ulikhetene vil ha ulik betydning alt etter hvordan skattyterens inntekter og utgifter er sammensatt. Ved de skatteberegninger som er gjengitt i bilagstabellene, har en gått ut fra at nettoinntekten fastlegges på samme måte i alle landene. Det inntektsbegrep som der er brukt, faller sammen med det norske begrep «antatt inntekt». Selv om en på denne måten dekker over en del ulikheter landene imellom, har reglene for inntektsansettelsen så mange felles hovedtrekk at beregningsresultatene likevel må ha utsagnskraft. Størst utsagnskraft får resultatene for skattytere som vesentlig har lønnsinntekt.

I tillegg til disse skattetekniske problemer står vi overfor andre problemer som henger sammen med at de ulike land nytter ulike myntenheter. Tar en sikte på å sammenlikne skattleggingen av inntekter som gir samme levestandard, støter en på de velkjente vansker med å sammenlikne realinntekter på tvers av landegrensene. Den mest nærliggende framgangsmåte er å bruke enkle omregninger basert på gjeldende valutakurser, og det er dette som er gjort i bilagstabellene. (Gjennomsnittskursene i 1963.) Sammenlikningene har av denne grunn bare interesse i den utstrekning valutakursene indikerer myntenhetenes relative kjøpekraft overfor de varekombinasjoner inntektstakerne i de ulike land faktisk kjøper. Enkelte beregninger over kjøpekraftsekvivalente kurser¹⁾ tyder på at vi —

¹⁾ Milton Gilbert and Associates: Comparative National Products and Price Levels, CEEC, Paris 1958.

for de land som er med i denne undersøkelsen — ikke kommer skjevt ut på dette punkt om de offisielle valutakurser brukes.

For enkelte formål har det interesse å sammenlikne skattleggingen av inntekter som gir skattyteren samme relative posisjon, inntektsmessig sett, innen de ulike land. Et forsøk på en slik sammenlikning har en gjort i tabell 6, hvor en har sammenliknet skattene for inntekter som utgjør bestemte forholdstall av nasjonalprodukt pr. innbygger. Tabell 7 viser skattyterne fordelt etter marginale skatteprosent. Slike fordelingstabeller har dessverre ikke vært mulig å gi for land utenom Norden, fordi en mangler statistikk. Inntektsfordelingsstatistikken i Danmark og Sverige er heller ikke utformet slik at en direkte kan henføre en inntektsgruppe til en bestemt marginalskatteprosent. Det har derfor vært nødvendig å beregne disse tallene i tabell 7 ut fra bestemte forutsetninger. Tabell 7 er ellers basert på inntektsfordelingen i 1961 og på gjeldende skatteregler.

III. Gradering av skattleggingen etter inntekt og forsørgelsesbyrde

I alle land som er med i denne oversikten, er skattleggingen gradert etter inntekt og forsørgelsesbyrde. Dette er dels gjennomført ved graderte skattesatser, dels ved fradrag i inntekten eller i den beregnede skatten.

I de skatteberegninger som inngår i denne oversikten, har en brukt de satser og fradrag som gjelder for lønnsinntekt. I den utstrekning skattene er avhengige av inntektens art, nevnes kort i teksten hvordan andre viktige inntektsarter blir skattlagt. De fradragene som en har tatt hensyn til i beregningene, og som er omtalt nedenfor, er først og fremst slike som tilsvare de norske klassefradrag. For de land der en eller flere av inntektsskattene er fradragsberettiget, har en dessuten tatt hensyn til dette ved å forutsette at fradragsberettiget skatt er lik den motsvarende beregnede skatt.

Både beregningene og omtalen er begrenset til de mest alminnelige tilfelle; skattebestemmelser som gjelder ved sykdom, alderdom etc. blir eksempelvis ikke omtalt. De regler som gjelder når flere enn en person i husholdet har inntekt, er heller ikke behandlet. Barnetrygden har en bare tatt med i en spesiell tabell for de nordiske land (tabell 3), idet en mangler tilstrekkelig detaljerte opplysninger om de stønadsordninger som gjelder for barnefamilier i andre land.

Danmark. Statsskatten og i alminnelighet også kommuneskatten blir utliknet etter progressive satser. For statsskatten er det fastsatt egne progresjonstabeller for «forsørgere» og «ikke forsørgere». Det gis verken fradrag i inntekt eller skatt for forsørgede barn, men det utdeles barnetrygd allerede fra første barn. Barnetrygden utgjør 480 D. kr. for hvert av de fire første barn og 530 D. kr. for hvert barn utover det fjerde. Kommuneskatten er gradert ved at det gis et fradrag i

inntekten på 4 500 D. kr. til forsørgere og 2 500 D. kr. til enslige. Trygdeavgiften blir utliknet etter en proporsjonal sats på 1,5 prosent uansett forsørgelsesbyrde.

Ser en på de formelle skattesatser som finnes i danske lover og vedtak, framgår det at alle inntektsskattene, sett under ett, blir utliknet etter satser som stiger fra ca. 14 prosent for de laveste inntektene til ca. 140 prosent for den del av inntekten som overstiger 1 mill. D. kr. På grunn av andre regler i skatteloven vil disse høye formelle skattesatsene bare slå fullt ut i unntakstilfelle. For det første har skattyteren krav på fradrag for betalte skatter som er utliknet på grunnlag av tidligere års inntekt. For det annet kan det gis fradrag i inntekten når årets inntekt er høyere enn foregående års inntekt; denne regelen blir brukt når merinntekten er over 200 kr. Fradraget beregnes som en fast prosent av merinntekten, men utgjør maksimalt 3 000 D. kr. For det tredje er det innført en regel som begrenser de samlede inntekts- og formuesskatter til 80 prosent av inntekten før skattefradraget.

De kompliserte danske reglene gjør det vanskelig å illustrere ved regneeksempler hvor høy skatten vil bli for en gitt inntekt i et bestemt år. Resultatet vil være helt avhengig av hvilke inntekter og skatter vedkommende har hatt i tidligere år. Tallene i bilagstabellene forutsetter at skatten året før var lik den beregnede skatten. Dette er en meget spesiell forutsetning som neppe vil være oppfylt ofte i praksis. Den beregnede skatten vil ellers være den skatten som måtte betales hvis inntekten var konstant over en årrekke. Marginalskattene har en kommet fram til ved å gå ut fra skatten for to ulike inntekter som begge har vært konstante over en årrekke. I perioder med stigende inntekter vil de fleste skattytere ha både en samlet skatt og en marginalskatt som vil ligge vesentlig høyere enn de som er beregnet. På den annen side forfaller danske skatter til betaling på etterskott. I perioder med inntektsstigning vil skattene målt i forhold til inntekten i betalingsåret bli lavere enn under et system med forskottsskatter.

Frankrike. De franske inntektsskatter er gradert etter inntektens art. Av alle inntekter bortsett fra lønnsinntekter kreves det inn særskatter utover den ordinære inntektsskatten. Særskatten på næringsinntekt blir eksempelvis beregnet etter en proporsjonal sats på 6 prosent. Dessuten inngår bare 80 prosent av den skattepliktige lønnsinntekten i beregningsgrunnlaget ved utlikning av ordinær inntektsskatt, mens inntekter fra andre kilder går inn med fullt beløp. Den relativt lave skattleggingen av lønnsinntekten bør kanskje ses i sammenheng med at arbeidsgiverne betaler særskatter beregnet av lønnsutgiftene etter progressive satser. (Disse sistnevnte skattene er ikke med i bilagstabellene.)

Den ordinære inntektsskatten blir beregnet etter satser som stiger fra 5 prosent for de laveste inntektene til 65 prosent av den delen av inntekten som overstiger 60 000 NF (enslige). Det gis ikke fradrag i inntektene eller skattene for forsørgelsesbyrde; graderingen her er gjennomført ved hjelp av skattesatsene. Det er vedtatt en progressiv grunntabell som gjelder for enslige. Tabellene for de øvrige

skattyterne kommer en fram til ved å multiplisere progresjonsintervallene i grunntabellene med faste faktorer. For ektepar uten barn er multipliseringsfaktoren 2, slik at progresjonsintervallene blir fordoblet i forhold til enslige. Dette fører eksempelvis til at toppsatsene for ektefeller uten barn rammer den del av inntekten som overstiger 120 000 NF. For ektefeller med 1 barn er multipliseringsfaktoren 2,5; faktoren blir videre økt med 0,5 for hvert barn.

Nederland. Ved beregningen av den progressive inntektsskatt i Nederland inndeles skattyterne i tre hovedgrupper med egne skattesatser for hver gruppe. Noe forenklet kan en si at gruppe I omfatter enslige, gruppe II ektefeller uten barn og gruppe III barnefamilier. Graderingen mellom barnefamiliene er gjennomført dels ved at det gis et fradrag i inntekten (360 gylden pr. barn) og dels ved at det gis et fradrag i skatten. (Dette fradraget stiger med inntekten og utgjør maksimalt 280 gylden pr. barn.) For inntekter opp til 150 000 gylden fastsetter loven detaljerte skattetabeller som direkte gir opplysninger om skattebeløpet når inntekten er kjent. Skatten av den delen av inntekten som overstiger 150 000 gylden, blir beregnet etter en sats på 70,5 prosent.

Storbritannia. Skattyterne i Storbritannia betaler ordinær inntektsskatt og en tilleggsskatt på høyere inntekter. Den ordinære inntektsskatten blir beregnet etter en proporsjonal sats på 38,75 prosent. (Noe lavere satser gjelder når inntekten etter fradrag er under 300 £.) En viss progresjon etter inntekten har systemet likevel på grunn av en utstrakt bruk av fradrag. Det viktigste i denne sammenheng er et fradrag som gis i arbeidsinntekt («earned income»). Dette fradraget utgjør 2/9 av inntekt opp til 4005 £ og 1/9 av inntekt mellom 4005 £ og 9945 £. Motiveringen for dette fradraget er ønsket om å skattlegge arbeidsinntekter lempeligere enn formuesavkastning. En har valgt å ta hensyn til dette fradraget i bilagstabellen, selv om det nok til en viss grad kan sidestilles med minste-fradragene i andre land.

Gradering etter forsørgelsesbyrde gjennomføres ved fradrag i inntekten. Fradraget for enslige er 200 £ og for ektefeller uten barn 320 £. For hvert barn blir det videre gitt et fradrag som varierer fra 115 £ til 165 £ alt etter barnets alder.

Tilleggsskatten utliknes på inntekter som overstiger 2000 £ etter at alle fradrag er gjennomført. Den beregnes etter progressive satser som stiger fra 10 prosent til 50 prosent. Ved beregningen av skatten gis det foruten det ordinære fradrag i arbeidsinntekt ytterligere et fradrag på arbeidsinntekt. Dette fradraget stiger med inntekten inntil det utgjør 2 000 £. Videre får skattyterne de forsørgerfradrag som gjelder ved den ordinære inntektsskatten, dog slik at totalfradraget blir redusert med fradraget for enslige. Alle de ulike fradrag innebærer at det ikke blir aktuelt med tilleggsskatt for en skattyter som bare har lønnsinntekt, før inntekten kommer over 5000 £.

Sverige. Den svenske inntektsskatten til staten blir beregnet etter progressive satser som stiger fra 10 prosent for de laveste inntektene til 65 prosent for den

delen av inntekten som overstiger 150 000 S. kr. Det er innført to progresjonstabeller, en for gifte og en for enslige. De to tabellene faller sammen for den delen av inntekten som overstiger 60 000 S. kr. Det gis et standardfradrag i inntekten på 4 500 S. kr. for gifte og 2 250 S. kr. for enslige. For øvrig er skatten ikke gradert etter forsørgelsesbyrde, men det gis en barnetrygd på 550 S. kr. for hvert barn.

Kommuneskatten utliknes etter en proporsjonal sats som varierer fra kommune til kommune. I 1963 utgjorde satsen i gjennomsnitt 15,47 prosent, og det er denne satsen som er brukt ved beregningene i bilagstabellene. De samme standardfradragene i inntekten som blir brukt ved beregningen av statsskatten, blir også brukt ved beregningen av kommuneskatten. Kommuneskatten på foregående års inntekt er fradragsberettiget ved beregningen av statsskatten og pensjonsavgiften. Både de samlede skatter og marginals kattene vil følgelig til en viss grad være avhengig av inntektene i foregående år. I bilagstabellene er det forutsatt at inntekten i foregående år var lik inntekten i beregningsåret. Hadde en forutsatt inntektsstigning, ville både de samlede skatter og marginals kattene blitt noe høyere.

Pensjonsavgiften beregnes etter en sats på 4 prosent av inntekter opp til 15 000 S. kr. For inntekter over 15 000 S. kr. er avgiften satt til et fast beløp på 600 S. kr. Pensjonsavgiften er fradragsberettiget ved beregningen av alle skattene.

Vest-Tyskland. Graderingen etter inntekt og forsørgelsesbyrde er rent praktisk gjennomført ved at loven fastsetter detaljerte tabeller som direkte gir opplysninger om skattebeløpet når inntekten og forsørgelsesbyrden er kjent. Disse tabellene er imidlertid bygd opp etter en bestemt systematikk. En går således ut fra en progressiv grunntabell for enslige hvor satsene varierer fra 20 prosent for inntekter under 8009 DM til 53 prosent for den delen av inntekten som overstiger 110 039 DM. Det er dessuten brakt et progressivt element inn i tabellene ved et personfradrag i inntekten. Personfradraget utgjør 1680 DM for inntekter opp til 8009 DM. For høyere inntekter blir fradraget gradvis redusert til det utgjør 900 DM. I progresjonstabellene for de skattytere som ikke er enslige, er progresjonsintervallene fordoblet. Skatten til ektefeller uten barn vil derfor alltid være lik skatten til to enslige med like inntekter som til sammen tjener det samme som ektefellene. Barnefamilie ne får dessuten fradrag i inntekten for barn. Fradraget utgjør 1200 DM for første barn, 1680 DM for annet barn og 1800 DM for hvert av de øvrige barn.

De lokale administrative enhetene utlikner inntektsskatt av næringsinntekt etter satser som varierer fra distrikt til distrikt. Gjennomsnittlig utgjør skatten ca. 15 prosent av inntekten. Denne lokale skatten blir ikke pålagt lønnsinntekt, men arbeidsgiverne må betale lokale skatter som blir beregnet på grunnlag av arbeidsgivernes totale lønnsutbetalinger. Ingen av disse lokale skattene er tatt med i bilagstabellene.

IV. Konklusjoner

(i) Gjennomsnittsskattene for ulike inntekts- og forsørgergrupper framgår av tabell 1 og tabell 2. De land som er med i undersøkelsen, kan deles i to hovedgrupper. I den ene gruppen — som har relativt høye inntektsskatter — kan en plassere de nordiske land og Nederland og den andre gruppen — med relativt lave inntektsskatter — omfatter Frankrike, Vest-Tyskland og Storbritannia. Forskjellen i skattlegging mellom de to grupper av land stiger stort sett med inntekten og forsørgelsesbyrden. I Frankrike, Vest-Tyskland eller Storbritannia betaler eksempelvis ektefeller med to barn som har 100 000 kr. i inntekt, under halvparten av det en norsk familie med samme inntekt må betale. Sammenlikner en hvert av de nordiske land og Nederland innbyrdes, vil det være avhengig av hvilken inntekt og forsørgelsesbyrde en ser på, hvor en finner de høyeste inntektsskatter. For inntekter over ca. 50 000 kr. er skattene høyest i Norge uansett inntekt og forsørgelsesbyrde, og dette forhold blir mer markert jo høyere en kommer oppover i inntektsskalaen. For lavere og midlere inntekter ligger inntektsskattene i Sverige stort sett høyere enn i Norge. Det samme gjelder til dels også Danmark for skattytere som har forsørgelsesbyrde. Den relativt sterke skattleggingen av barnefamilier i Danmark og Sverige blir imidlertid vesentlig avdempet hvis en også tar hensyn til barnetrygden (jfr. tabell 3). Inntektsskattene i Nederland ligger lavere enn i Norge over hele inntektsskalaen.

(ii) Tabell 4 gir en oversikt over marginalskattene. I store trekk kan en ved omtalen av disse opprettholde samme gruppering av landene som under omtalen av de samlede skatter. Tallene for marginalskattene gjenspeiler imidlertid også i noen grad den tekniske utforming av skattesystemet. Landene nytter således i ulike grad fradrag (i motsetning til satser) for å få fram en gradering av skattene etter inntekt og forsørgelsesbyrde. Klarest kommer dette fram for Storbritannia, hvor de samlede inntektsskatter er lave, men hvor skattyterne likevel meget raskt kommer opp i en marginalskatt på 30 prosent. Innenfor de inntekter som er med i denne undersøkelsen, er nemlig progresjonen i Storbritannia nærmest utelukkende gjennomført ved hjelp av fradrag i inntekten. Ser en bort fra det spesielle system i Storbritannia, er Norge det eneste land hvor skattene blir utliknet etter en felles progresjonstabell uansett forsørgelsesbyrde. Dette har ført til at marginalskattene i Norge ligger særlig høyt for skattytere med forsørgelsesbyrde sammenliknet med andre land. Det framgår eksempelvis av tabell 5 at enslige i Norge, Sverige og Nederland får en marginalskatt på 50 prosent omtrent på samme inntektsnivå (mellom 35 og 40 000 kr.); for ektefeller med to barn er derimot progresjonsintervallene i Nederland og Sverige forskjøvet, slik at skattytere i disse landene må ha en inntekt som ligger vel 50 prosent over inntekten til en tilsvarende norsk skattyter før en marginalskatt på 50 prosent blir aktuell. For øvrig er det et særtrekk ved det norske systemet at marginalskatten

fortsetter å stige sterkt med inntekten etter at den har passert 50 prosent. I de øvrige land er stigningen i marginals kattene for høyere inntekter mer avdempet, slik at toppsatsen setter inn på et langt høyere inntektsnivå enn tilfellet er i Norge. Selve toppsatsen er høyest i Storbritannia, deretter følger toppsatsen i Norge som igjen etterfølges av Nederland og Sverige. Slik skattesystemet er utformet i Danmark, har det liten mening å snakke om en enkelt toppsats. Under de meget spesielle forutsetninger som ligger til grunn for tabell 4, kan det sies at toppsatsen i Danmark ligger noe under 60 prosent. Under andre og like sannsynlige forutsetninger vil toppsatsen bli vesentlig høyere.

(iii) I tabell 6 vises skattleggingen av inntekter som utgjør de samme forholdstall av bruttonasjonalproduktet pr. innbygger for de ulike land. De viktigste forskyvninger en får i forhold til resultatene ovenfor når en ser på skattene fra denne synsvinkel, gjelder Nederland og Sverige. Nederland har relativt sett et noe lavt nasjonalprodukt pr. innbygger. Inntektsskattene kan her ifølge tabell 6 plasseres nesten på linje med de øvrige kontinentale land. I Sverige, hvor nasjonalproduktet pr. innbygger ligger høyt, vil skattyterne ifølge tabell 6 stå overfor inntektskatter som i prosent av inntekten til dels ligger vesentlig høyere enn skattene i andre land. Sammenlikner vi Sverige med Norge, er skattene som prosent av inntekten høyest i Sverige for inntekter opp til fem ganger nasjonalproduktet pr. innbygger. For inntektstakere som har enda høyere inntekter, vil skattene i prosent av inntekten fortsatt ligge høyest i Norge. Forskjellen i velstandsnivå mellom landene slår også ut i de tall tabell 7 viser for skattyternes fordeling etter marginal skatteprosent. En må her riktignok ta et visst forbehold for det statistiske materiale som danner grunnlaget for beregningene; likevel er det sannsynligvis riktig å si at svenske skattytere stort sett har høyere marginals katter enn norske skattytere.

English summary

This study presents a comparison of personal income taxes in seven European countries. The main purpose is for each country to illustrate the effect of rate structure and personal exemptions on income taxes of taxpayers with various incomes and different family status. Differences between the countries in definition of net income for tax purposes are disregarded. To the extent that the tax rates and exemptions differ with the category of income the present tax estimates are referring to wage income.

It appears from tables 1 and 2 that the seven countries may be divided in two main groups according to level of income taxation. Compared to taxes in the Scandinavian countries and the Netherlands, income taxes in France, Western Germany and United Kingdom are lower on all income levels irrespective of the tax payer's family status. With respect to the Netherlands no general conclusions can be drawn since the results depend on the taxpayer's family status and income level. Table 3 gives more detailed information about taxes in the Scandinavian countries. The table demonstrates that the rather high income taxation of families in Denmark and Sweden, as shown in tables 1 and 2, is compensated by a system of family allowances. (Family allowances are not included in any other table.)

Table 4 presents a comparison of the marginal rates on various income levels. Table 5 indicates the lowest income subject to a marginal rate of 50 per cent or more and the lowest income to which the marginal top rate is applied.

In table 6 an attempt is made to take into account the differences in general income levels between the countries. Taxes are estimated on incomes that are given multiples of the gross national product per capita. In table 7 the taxpayers in each of the Scandinavian countries are distributed according to marginal rates. Due to incomplete statistics the figures in this table have to be interpreted with some caution.

Tabell I. Inntektsskatter i norske kroner på ulike nettoinntekter.*Income taxes in Norwegian kroner on different incomes.*

Inntekt <i>Income</i> N. kr.	Danmark <i>Denmark</i>	Frank- rike <i>France</i>	Neder- land <i>Nether- lands</i>	Norge <i>Norway</i>	Stor- britannia <i>United Kingdom</i>	Sverige <i>Sweden</i>	Vest- Tyskland <i>Western Germany</i>
	N. kr.	N. kr.	N. kr.	N. kr.	N. kr.	N. kr.	N. kr.
<i>Enslige</i>							
<i>Single</i>							
10 000	1 545	957	1 192	2 003	941	1 901	1 392
20 000	4 316	3 004	4 072	4 728	3 742	5 175	3 841
30 000	7 839	5 830	7 901	8 305	6 764	9 179	6 896
40 000	12 167	9 431	12 623	13 080	9 786	13 947	10 292
50 000	16 786	13 030	17 962	19 189	12 788	18 932	14 075
60 000	21 647	16 756	23 709	25 814	15 810	24 154	18 087
70 000	26 573	21 155	29 745	32 439	18 832	29 574	22 277
80 000	31 450	25 555	35 981	40 148	21 834	35 232	26 589
90 000	36 418	29 955	42 380	47 873	25 276	40 968	31 011
100 000	41 649	34 356	48 914	55 598	28 719	46 625	35 604
<i>Ektefeller med</i>							
<i>to barn</i>							
<i>Married couples</i>							
<i>with two children</i>							
10 000	1 022	400	292	586	-	1 171	-
20 000	3 617	1 349	2 031	2 611	861	3 837	1 749
30 000	6 403	2 871	4 746	6 035	3 662	6 594	3 735
40 000	10 863	4 593	8 486	10 810	6 684	10 461	6 199
50 000	15 512	6 591	12 952	16 868	9 686	15 195	9 107
60 000	20 327	9 010	17 883	23 493	12 708	20 091	12 143
70 000	25 227	11 809	23 122	30 118	15 730	25 316	15 378
80 000	30 075	14 609	28 611	37 776	18 732	30 788	18 771
90 000	35 004	17 486	34 320	45 501	22 174	36 439	22 286
100 000	40 062	21 087	40 190	53 226	25 617	42 013	26 121

Tabell 2. Inntektsskatter i prosent av nettoinntekten.*Income taxes as percentage of net income.*

Inntekt Income N. kr.	Danmark Denmark	Frank- rike France	Neder- land Nether- lands	Norge Norway	Stor- britannia United Kingdom	Sverige Sweden	Vest- Tyskland Western Germany
Enslige <i>Single</i>							
10 000	15,5	9,6	11,9	20,1	9,3	19,1	13,9
20 000	21,6	15,0	20,4	23,7	18,8	25,8	19,2
30 000	26,1	19,4	26,3	27,7	22,6	30,6	23,0
40 000	30,4	23,6	31,6	32,8	24,4	34,8	25,7
50 000	33,6	26,1	35,9	38,5	25,6	37,9	28,2
60 000	36,1	27,9	39,5	43,0	26,3	40,3	30,1
70 000	37,9	30,2	42,5	46,4	26,9	42,2	31,8
80 000	39,3	31,9	45,0	50,3	27,3	44,0	33,2
90 000	40,5	33,3	47,1	53,2	28,1	45,5	34,5
100 000	41,6	34,4	48,9	55,6	28,7	47,6	35,6
Ektefeller med to barn <i>Married couples with two children</i>							
10 000	10,3	4,0	2,9	5,9	-	11,8	-
20 000	18,0	6,7	10,2	13,1	4,3	19,1	8,7
30 000	21,4	9,6	15,8	20,1	12,2	22,0	12,4
40 000	27,1	11,5	21,2	27,1	16,7	26,1	15,5
50 000	31,0	13,2	25,9	33,8	19,4	30,4	18,2
60 000	33,9	15,0	29,8	39,2	21,2	33,5	20,2
70 000	36,0	16,9	33,0	43,1	22,5	36,2	22,0
80 000	37,6	18,3	35,8	47,3	23,4	38,5	23,5
90 000	38,9	19,4	38,1	50,5	24,6	40,5	24,8
100 000	40,1	21,1	40,2	53,3	25,6	42,0	26,1

Tabell 3. Inntektsskatter i Danmark, Norge og Sverige. Ektefeller med to barn.

Income taxes in Denmark, Norway and Sweden. Married couples with two children.

	Kommune- skatt <i>Taxes to local governments</i>		Statsskatt <i>Taxes to cen- tral govern- ment</i>		Andre skatter ¹ <i>Other taxes</i>		Barne- trygd <i>Fam- ily al- lowan- ces</i>	I alt <i>Total</i>	
	Sam- lede skatter <i>Total</i>	Mar- ginal- skatt <i>Mar- ginal rates</i>	Sam- lede skatter <i>Total</i>	Mar- ginal- skatt <i>Mar- ginal rates</i>	Sam- lede skatter <i>Total</i>	Mar- ginal- skatt <i>Mar- ginal rates</i>		I alt <i>Total</i>	Sam- lede skatter <i>Total</i>
	Pst.	Pst.	Pst.	Pst.	Pst.	Pst.	Pst.	Pst.	Pst.
Danmark <i>Denmark</i>									
10 000	5,2	8,9	3,5	15,6	1,6	1,6	10,3	0,0	25,8
20 000	7,0	8,9	9,6	15,6	1,4	1,3	5,0	13,0	25,8
30 000	7,6	6,9	12,4	34,5	1,4	1,0	3,3	18,1	42,4
40 000	7,3	6,5	18,5	38,1	1,3	1,0	2,5	24,6	45,6
50 000	7,2	6,3	22,6	40,1	1,2	0,9	2,0	29,0	47,3
100 000	7,9	9,3	31,1	40,2	1,1	0,9	1,0	39,1	50,4
Norge <i>Norway</i>									
10 000	5,6	17,0	—	—	0,3	0,3	4,0	1,9	17,3
20 000	11,3	17,0	1,5	10,0	0,3	0,3	2,0	11,1	27,3
30 000	13,2	17,0	6,3	25,0	0,6	3,3	1,3	18,8	45,3
40 000	14,2	17,0	11,6	35,0	1,3	3,3	1,0	26,1	55,3
50 000	14,7	17,0	17,3	45,0	1,8	4,3	0,8	33,0	66,3
100 000	15,9	17,0	34,1	55,0	3,3	5,3	0,4	52,9	77,3
Sverige <i>Sweden</i>									
10 000	5,2	14,9	2,9	8,2	3,7	3,3	15,3	-3,5	26,4
20 000	10,1	14,9	5,5	8,2	3,5	3,3	7,6	11,5	26,4
30 000	11,8	15,5	7,4	16,9	2,8	—	5,1	16,9	32,4
40 000	12,7	15,5	11,3	32,1	2,1	—	3,8	22,3	47,6
50 000	13,3	15,5	15,4	32,1	1,7	—	3,0	27,4	47,6
100 000	14,4	15,5	26,8	40,5	0,8	—	1,5	40,5	56,0

¹ Pensjonsavgift i Danmark og Sverige, skatteutjammingsavgift og skatt til utviklingshjelp i Norge. *Pension tax in Denmark and Sweden, intermunicipal redistribution tax and tax to foreign aid in Norway.* ² Av dette er 0,3 pst. persontilskott. *Inclusive 0,3 per cent personal allowances.*

Tabell 4. Marginalskatter.

Marginal rates.

Inntekt <i>Income</i> N. kr.	Danmark <i>Denmark</i>	Frankrike <i>France</i>	Nederland <i>Netherlands</i>	Norge <i>Norway</i>	Storbritannia <i>United Kingdom</i>	Sverige <i>Sweden</i>	Vest-Tyskland <i>Western Germany</i>
Enslige <i>Single</i>	Pst.	Pst.	Pst.	Pst.	Pst.	Pst.	Pst.
10 000	25,8	16,0	23,3	27,3	23,3	26,4	20,0
20 000	35,4	28,0	33,3	27,3	30,1	38,7	29,0
30 000	35,4	36,0	43,3	45,3	30,1	45,9	32,5
40 000	45,6	36,0	50,8	55,3	30,1	50,1	35,8
50 000	47,6	36,0	55,8	63,3	30,1	50,1	39,2
60 000	49,0	44,0	59,2	66,3	30,1	53,5	40,8
70 000	49,0	44,0	61,7	76,3	30,1	56,9	42,5
80 000	49,0	44,0	63,3	77,3	30,1	56,9	43,9
90 000	51,7	44,0	65,0	77,3	34,4	56,9	45,0
100 000	52,0	44,0	65,8	77,3	34,4	56,9	46,3
Ektefeller med to barn <i>Married couples with two children</i>							
10 000	25,8	4,0	13,3	17,3	—	26,4	—
20 000	25,8	12,0	21,9	27,3	23,3	26,4	20,0
30 000	42,4	16,0	33,3	45,3	30,1	32,4	20,0
40 000	45,6	20,0	41,7	55,3	30,1	47,6	28,3
50 000	47,3	20,0	47,5	66,3	30,1	47,6	30,0
60 000	48,7	28,0	51,7	66,3	30,1	51,8	31,7
70 000	48,7	28,0	54,2	76,3	30,1	51,8	33,0
80 000	48,7	28,0	55,8	77,3	30,1	56,0	34,4
90 000	50,0	36,0	57,5	77,3	34,4	56,0	36,7
100 000	50,4	36,0	59,2	77,3	34,4	56,0	38,9

Tabell 5. Inntektsgrenser for 50 prosent marginalskatt og maksimal marginalskatt.

Incomes where marginal rates exceed 50 per cent and incomes where toprates are applicable.

L a n d	Enslige <i>Single</i>			Ektefeller med to barn <i>Married couples with two children</i>		
	Marginalskatt 50 pst. og over nyttes på inntekter over <i>Marginal rates exceeding 50 pct. are applied on incomes above</i>	Topp-sats <i>Top-rates</i>	Toppsatser nyttes på inntekter over <i>Toprates are applied on incomes above</i>	Marginalskatt 50 pst. og over nyttes på inntekter over <i>Marginal rates exceeding 50 pct. are applied on incomes above</i>	Topp-sats <i>Top-rates</i>	Toppsatser nyttes på inntekter over <i>Toprates are applied on incomes above</i>
Danmark <i>Denmark</i>	N. kr.	Pst.	N. kr.	N. kr.	Pst.	N. kr.
Frankrike <i>France</i>	117 000	52,0	117 000	351 000	52,0	351 000
Nederland <i>Netherlands</i>	38 000	70,5	298 000	54 000	70,5	298 000
Norge <i>Norway</i> ..	35 000	77,3	72 000	35 000	77,3	77 000
Storbritannia <i>United Kingdom</i> .	123 000	88,8	371 000	132 000	88,8	379 000
Sverige <i>Sweden</i> .	37 000	70,4	249 000	56 000	70,4	252 000
Vest-Tyskland <i>Western Germany</i> .	..	53,0	198 000	..	53,0	396 000

Tabell 6. Skatt av inntekter som utgjør bestemte forholdstall av nasjonalprodukt pr. innbygger. Ektefeller med to barn.

Tax on incomes which amount to given multiples of gross national product per capita. Married couples with two children

Land Countries	Inntekt Income	Nasjonalproduktet pr. innbygger multiplisert med <i>National product per capita multiplied by</i>					Nasjonal- produktet pr. innbygger <i>National product per capita 1961</i>	
		1	2	3	4	5		10
		Pst.	Pst.	Pst.	Pst.	Pst.	Pst.	N. kr.
<i>Samlede skatter Total taxes</i>								
Danmark	<i>Denmark</i>	10,4	18,1	21,5	27,2	31,1	40,1	10 066
Frankrike	<i>France</i>	4,0	6,6	9,5	11,3	13,1	20,8	9 827
Nederland	<i>Netherlands</i>	—	7,1	11,8	16,0	20,2	34,7	7 587
Norge	<i>Norway</i>	5,3	12,4	19,2	25,9	32,2	51,9	9 545
Storbritannia	<i>United Kingdom</i>	—	4,5	12,4	16,8	19,5	25,7	10 107
Sverige	<i>Sweden</i>	15,0	20,6	25,3	30,7	34,6	45,9	12 722
Vest-Tyskland	<i>Western Germany</i>	—	8,7	12,5	15,5	18,1	26,0	9 932
<i>Marginalskatter Marginal rates</i>								
Danmark	<i>Denmark</i>	25,8	25,8	42,4	45,6	47,3	50,4	
Frankrike	<i>France</i>	4,0	12,0	16,0	20,0	20,0	36,0	
Nederland	<i>Netherlands</i>	—	17,5	25,8	33,3	40,7	55,2	
Norge	<i>Norway</i>	17,3	27,3	40,3	50,3	66,3	77,3	
Storbritannia	<i>United Kingdom</i>	—	23,3	30,1	30,1	30,1	34,4	
Sverige	<i>Sweden</i>	26,4	23,9	40,9	47,6	51,8	61,1	
Vest-Tyskland	<i>Western Germany</i>	—	20,0	20,0	28,3	29,6	38,9	

Tabell 7. Inntektsskattytere fordelt etter marginalskatteprosent i Danmark, Norge og Sverige.

Taxpayers according to marginal rates in Denmark, Norway and Sweden.

Marginalskatt <i>Marginal rate</i>	Inntektsskattytere i prosent av be- folkningen på 15 år og over <i>Taxpayers as percentage of persons 15 years of age or more</i>		
	Danmark <i>Denmark</i>	Norge <i>Norway</i>	Sverige <i>Sweden</i>
10 prosent og over <i>per cent or more</i>			
15 » » »	54,2	48,0	58,4
20 » » »	44,3	48,0	58,4
25 » » »	38,6	30,7	58,4
30 » » »	38,6	30,7	56,0
35 » » »	17,5	5,0	15,5
40 » » »	17,5	3,5	7,9
45 » » »	3,3	2,7	5,7
45 » » »	2,5	1,8	3,1
50 » » »	0,3	1,1	1,2

Publikasjonen utgis i kommisjon hos
H. Aschehoug & Co., Oslo, og er til salgs hos alle bokhandlere

Pris kr. 5,00

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI, OSLO